

Ústí nad Labem ze dne 18. září 2024

Č. j.: MZP/2024/220/1895

Sp. zn.: ZN/MZP/2024/220/161

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy II (dále jen „ministerstvo“ nebo „odvolací orgán“), v rámci své působnosti vymezené ust. § 19 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 29 písm. c) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o integrované prevenci“), příslušné podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), za použití ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu **rozhodlo o odvolání spolku Frank Bold Society, z.s.**, se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČO: 653 41 490 (dále jen „spolek FBS“) ze dne 17. 5. 2024, spolku **Hnutí DUHA – Friends of the Earth Czech Republic**, se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČO: 155 47 779 (dále jen „spolek Hnutí DUHA“) ze dne 17. 5. 2024, spolku **Greenpeace Česká republika, z. s.**, se sídlem Prvního pluku 143/12, 186 00 Praha 8, IČO: 170 49 059 (dále jen „spolek Greenpeace“) ze dne 16. 5. 2024 a spolku **Zdraví pro Most** (dále jen „spolek ZPM“), se sídlem Kostelní 435, 434 01 Starý Most, IČO: 228 44 261 ze dne 17. 5. 2024, **proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje**, odboru životního prostředí a zemědělství (dále též „krajský úřad“), **ze dne 2. 5. 2024, č. j. KUUK/065304/2024** (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byla vydána podstatná změna č. 41 integrovaného povolení pro zařízení „Elektrárna Počerady“ (dále jen „předmětné zařízení“), společnosti Elektrárna Počerady, a.s., se sídlem Václava Řezáče 315, 434 01 Most, IČO: 242 88 110 (dále jen „provozovatel zařízení“), **takto:**

Napadené rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále též „krajský úřad“), **ze dne 2. 5. 2024, č. j. KUUK/065304/2024** se podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **ruší a věc se vrací prvoinstančnímu orgánu, který jej vydal k novému projednání.**

O d ů v o d n ě n í

Odvolací orgán po úvodním posouzení a zjištění, že odvolání bylo podáno u příslušného správního orgánu v zákonné lhůtě a osobami k tomu oprávněnými, přezkoumalo výše uvedené napadené rozhodnutí, zda nastal zákonný důvod pro vydání takového rozhodnutí a dále podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu z hlediska jeho souladu s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí ministerstvo přezkoumalo v rozsahu námitek uvedených v odvolání. V této souvislosti byl prostudován dostupný spisový materiál, který se dané věci týká.

Vydání napadeného rozhodnutí krajského úřadu předcházely následující skutečnosti:

Krajský úřad obdržel dne 27. 12. 2023 žádost společnosti Elektrárna Počerady, a.s. (dále jen „provozovatel“), o změnu integrovaného povolení pro zařízení „Elektrárna Počerady“ o prodloužení doby výjimky z emisních limitů ve smyslu § 14 odst. 2 zákona o integrované prevenci pro všechny výrobní bloky B2 až B6 z důvodu delší doby realizace technologických opatření, jejichž cílem je dosažení hodnot emisních limitů dle Prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2017/1442 ze dne 31. července 2017, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách BAT (dále jen „BAT“) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU pro velká spalovací zařízení (dále jen „závěry o BAT“); rozhodnutí bylo ve Věstníku EU zveřejněno dne 17. srpna 2017.

Dopisem č.j. KUUK/000089/2024, ze dne 4. 1. 2024 oznámil krajský úřad zahájení řízení o změně integrovaného povolení. Dle § 8 odst. 2 zákona o integrované prevenci, zveřejnil krajský úřad žádost a rozeslal kopie žádosti účastníkům řízení a příslušným správním úřadům. Dále krajský úřad požádal Českou informační agenturu životního prostředí (dále jen „CENIA“), jako odborně způsobilou osobu, o zpracování odborného vyjádření k aplikaci nejlepších dostupných technik a informoval o tom účastníky řízení.

K řízení o vydání podstatné změny integrovaného povolení pro zařízení „Elektrárna Počerady“ obdržel krajský úřad tato vyjádření, připomínky a přihlášky environmentálních spolků do řízení:

1. Krajské hygienické stanice č. j. KHSUL 772/2024 ze dne 10. 1. 2024
2. Obce Volevčice, sp. zn. OUVol-030/2024 ze dne 31. 1. 2024
3. CENIA č. j. CEN/20.7/54/2024 ze dne 2. 2. 2024
4. České inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) č. j. ČIŽP/44/2024/1346 ze dne 5. 2. 2024
5. Městského úřadu Louny, odboru životního prostředí č. j. MULNCJ 13368/2024 ze dne 5. 2. 2024
6. Rady Ústeckého kraje sp. zn. 012/89R/2024 ze dne 24. 1. 2024
7. Spolku ZPM a přihlášky do řízení ze dne 6. 2. 2024
8. Spolku FBS a přihlášky do řízení ze dne 7. 2. 2024
9. Spolku Hnutí DUHA a přihlášky do řízení ze dne 6. 2. 2024
10. Spolku MY Litvínov (dále jen „spolek ML“) a přihlášky do řízení ze dne 6. 2. 2024
11. Spolku Greenpeace a přihlášky do řízení ze dne 7. 2. 2024

Zaslaná vyjádření byla krajským úřadem použita při vydání rozhodnutí o změně integrovaného povolení. S obdržеныmi připomínkami se krajský úřad vypořádal v odůvodnění rozhodnutí o změně integrovaného povolení.

Dne 19. 2. 2024 vydal krajský úřad usnesení č. j. KUUK/026064/2024, kterým bylo řízení o vydání podstatné změny přerušeno a provozovatel zařízení byl vyzván k odstranění nedostatků žádosti.

Dne 4. 3. 2024 byla provozovatelem zařízení žádost o změnu integrovaného povolení doplněna.

Dopisem č. j. KUUK/038051/202 ze dne 5. 3. 2024 krajský úřad zaslal doplněnou žádost známým účastníkům řízení, příslušným správním orgánům a CENIA k novému vyjádření v termínu do 30 dnů od obdržení oznámení.

Krajský úřad k doplněné žádosti provozovatele zařízení obdržel tato vyjádření:

1. Krajské hygienické stanice č. j. KHSUL 11930/2024 ze dne 8. 3. 2024
2. CENIA č. j. CEN/20.7/711/2024 ze dne 4. 4. 2024
3. ČIŽP č. j. ČIŽP/44/2024/1346 ze dne 5. 4. 2024
4. Městského úřadu Louny, odboru životního prostředí č. j. MULNCJ 35172/2024 ze dne 5. 4. 2024
5. Spolku ZPM ze dne 3. 4. 2024
6. Spolku FBS ze dne 2. 4. 2024
7. Spolku Hnutí DUHA ze dne 6. 2. 2024
8. Spolku MY Litvínov ze dne 4. 4. 2024
9. Spolku Greenpeace ze dne 3. 4. 2024

Zaslaná vyjádření byla krajským úřadem použita při vydání napadeného rozhodnutí.

Dne 2. 5. 2024 vydal krajský úřad podle § 19a odst. 2 zákona o integrované prevenci rozhodnutí č. j. KUUK/065304, jímž změnil integrované povolení pro zařízení „Elektrárna Počerady“, které bylo vydáno krajským úřadem pod č. j. 213/63149/05/ZPZ/IP-45/Rc, z 30.08. 2005, a změněno rozhodnutími č. j. 1211/ZPZ/09/IP-31/Z1/Rc, z 25. 1. 2010, č. j. 2016/ZPZ/2010/IP-45/Z2/Rc, z 10. 9. 2010, č. j. 2369/ZPZ/2010/IP-45/Z3/Rc, z 21. 12. 2010, č. j. 526/ZPZ/2011/IP-45/Z4/Rc, z 24. 2. 2011, č. j. 277/ZPZ/2011/IP-45/Z5/Rc, z 31. 5. 2011, č. j. 1546/ZPZ/2011/IP-45/Z6/Rc, z 8. 8. 2011, č. j. 3385/ZPZ/2011/IP-45/Z7/Rc, z 28. 12. 2011, č. j. 147/ZPZ/2012/IP-45/Z8/Rc, z 31. 1. 2012, č. j. 1394/ZPZ/2012/IP-45/Z9/Rc, z 15. 5. 2012, č. j. 2244/ZPZ/2012/IP-45/Z10/Rc, z 23. 7. 2012, č. j. 1959/ZPZ/2012/IP-45/Z11/Rc, z 1. 8. 2012, č. j. 2947/ZPZ/2012/IP-45/Z12/Rc, z 27. 9. 2012, č. j. 3619/ZPZ/2012/IP-45/Z13/Rc, z 6. 12. 2012, č. j. 3076/ZPZ/2013/IP-45/Z14/Rc, z 29. 11. 2013, č. j. 4603/ZPZ/2013/IP-45/Z15/Rc, z 25. 2. 2014, č. j. 3283/ZPZ/2014/IP-45/Z16/Rc, z 2. 2. 2015, č. j. 1686/ZPZ/2015/IP-45/Z17/Rc, z 13. 7. 2015, č. j. 2423/ZPZ/2015/IP-45/Z18/Rc, z 27. 8. 2015, č. j. 25/ZPZ/2016/IP-45/Z19/Rc, z 1. 2. 2016, č. j. 1640/ZPZ/2016/IP-45/Z20/Rc, z 20.06. 2016, č. j. 3686/ZPZ/2016/IP-45/Z21/Rc, z 7. 12. 2016, 1871/ZPZ/2017/IP-45/Z22/Rc, z 18. 5. 2017, č. j. 1921/ZPZ/2018/IP-45/Z23/Rc, z 14. 5. 2017, č. j. 3425/ZPZ/2018/IP-45/Z24/Rc, z 16. 10. 2018, č. j. 4371/ZPZ/2018/IP-45/Z25/Rc, z 18. 12. 2018, sp. zn. KUUK/38368/2019/ZPZ/IP-45/Z26/Rc, z 29. 3. 2019, sp. zn. KUUK/99095/2019/ZPZ/IP-45/Z27/Rc, z 21. 8. 2019, sp. zn. KUUK/113822/2019/ZPZ/IP-45/Z28/Rc, z 16. 9. 2019, sp. zn. KUUK/162197/2019/ZPZ/IP-45/Z29/Rc, z 18. 12. 2019, a sp. zn. KUUK/095403/2020/ZPZ/IP-45/Z31/Rc, z 7. 7. 2020, sp. zn. KUUK/156201/2020/ZPZ/IP-45/Z32/Rc, z 25. 11. 2020, sp. zn. KUUK/042046/2020/ZPZ/IP-45/Z30/Rc, z 9. 4. 2021 (včetně rozhodnutí ministerstva o odvolání č. j. MZP/2021/530/1232, z 3. 9. 2021), sp. zn. KUUK/081320/2021/ZPZ/IP-45/Z33/Rc, z 5. 8. 2021, sp. zn. KUUK/016186/2022/ZPZ/IP-45/Z34/Rc, z 3. 2. 2022 (včetně opravy chyby z 4. 2. 2022), sp. zn. KUUK/032914/2022/ZPZ/IP-45/Z35/Rc, z 28. 2. 2022, sp. zn. KUUK/116332/2022/ZPZ/IP-45/Z36/Rc, z 22. 8. 2022, sp. zn. KUUK/124310/2022/ZPZ/IP-45/Z37/Rc, z 7. 9. 2022, sp. zn.: KUUK/148413/2022/ZPZ/IP-45/Z38/Rc, z 1. 12. 2022, sp. zn. KUUK/065887/2023/ZPZ/IP-45/Z39/Rc, z 24. 5. 2023, sp. zn. KUUK/111787/2023/ZPZ/IP-45/Z40/Rc, z 27. 7. 2023, a sp. zn. KUUK/027266/2024/ZPZ/IP-45/Z42/Rc, z 12. 3. 2023.

Proti napadenému rozhodnutí krajského úřadu podali odvolání následující účastníci řízení: spolek FBS ze dne 17. 5. 2024, spolek Hnutí DUHA ze dne 17. 5. 2024, spolek Greenpeace ze dne 16. 5. 2024 a spolek ZPM ze dne 17. 5. 2024 (dále jen „spolky“). Podaná odvolání jsou obsahově shodná.

Spolky ve svém odvolání zejména namítají, že v projednávané věci nebyly splněny podmínky pro udělení výjimky dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, v důsledku čehož je napadené rozhodnutí dle názoru spolků nezákonné. Nesplnění podmínek dle výše uvedeného ustanovení zákona o integrované prevenci spatřují spolky zejména v tom, že:

- Krajský úřad v rozporu § 3 správního řádu nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti
- Stanovené emisní limity jsou nepřiměřeně vysoké a neodpovídají bezpečně zjištěnému aktuálnímu stavu
- Hodnocení výjimky ve vztahu k životnímu prostředí je negativní
- Závazný harmonogram je nesrozumitelný a nezohledňuje reálné možnosti provozovatele zařízení
- Ekonomické hodnocení žádosti je negativní
- Připomínky ČIŽP nebyly dostatečně vypořádány

Dále spolky namítají, že odborné posouzení předložené provozovatelem, z něhož krajský úřad při rozhodování vycházel, je v rozporu s Metodikou Ministerstva životního prostředí k aplikaci § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, vydanou č. j. MZP/2018/710/848, která byla aktualizována dne 28. 8. 2019 pod č. j. MZP/2019/710/7795 (dále jen „MP MŽP“).

Spolky svá odvolání rozdělily do několika níže uvedených bodů:

I. Skutkové a právní okolnosti a předchozí vývoj řízení

V tomto bodě spolky uvádí, že provozovatel zařízení nedodržel závazný harmonogram stanovený rozhodnutím ministerstva ze dne 3. 9. 2021, č. j. MZP/2021/530/1232 (dále jen „rozhodnutí MŽP“) a dne 27. 12. 2023 a požádal krajský úřad o prodloužení „*rtuťové výjimky*“ na všech blocích do 30. 4. 2027. V žádosti o prodloužení výjimky uvedl, že vzhledem k údajně omezeným kapacitám zvoleného dodavatele technologie injektáže aktivního uhlí nedosáhne emisních limitů spojených s BAT v termínech stanovených v rozhodnutí o první výjimce. Z původních necelých 3-4 let trvání výjimky má být výjimka pro všechny elektrárenské bloky prodloužena na téměř 6 let.

Provozovatel zároveň navrhl úpravu výjimkových emisních limitů na základě naměřených dat emisí rtuti za období 1/2022 až 9/2023 a z metodiky MŽP „Přezkumy podmínek provozu stanovených na základě § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci na velká spalovací zařízení“, vydané 14. 9. 2023, č. j. MZP/2023/710/2637 (dále jen „MP k přezkumům“).

Krajský úřad žádosti provozovatele v napadeném rozhodnutí v plném rozsahu vyhověl. Do životního prostředí tak dle spolků může být za celou dobu trvání výjimky (2021-2027) vypuštěno o 2 280 kg toxické rtuti více, než kdyby provozovatel dodržoval emisní limit spojený s BAT. Kdyby byla výjimka naopak řádně ukončena v předpokládaných termínech podle prvního rozhodnutí o výjimce, celkové absolutní emise by za stejné období byly 1 433 kg. Prodloužení výjimky napadeným rozhodnutím má tedy za následek vypuštění dalších nadbytečných 847 kg rtuti.

Při svém rozhodování krajský úřad vycházel z podkladů předložených provozovatelem zařízení a z vyjádření CENIA.

II. Nejsou splněny zákonné podmínky pro prodloužení výjimky

1) Napadené rozhodnutí prodloužuje výjimku z nezákonného důvodu

Spolky zde uvádí, že krajský úřad zdůvodnil udělení výjimky dobou realizace technických opatření, což není žádný z důvodů pro udělení výjimky dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci. Dle názoru spolků byla výjimka udělena v rozporu se zákonem, neboť nebyly splněny podmínky citovaného ustanovení. Nemožnost splnění emisních limitů nevyplývá z nepřiměřenosti nákladů způsobené ani geografickou polohou zařízení [§ 14 odst. 5 písm. a) zákona o integrované prevenci], ani technickou charakteristikou zařízení [§ 14 odst. 5 písm. b) zákona o integrované prevenci].

Spolky se domnívají, že podle § 14 odst. 4 zákona o integrované prevenci obecně platí, že krajský úřad „stanoví emisní limity, které zajišťují, že za běžných provozních podmínek emise nepřekročí úroveň emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami, jak jsou stanoveny v Závěrech o BAT“ Postup podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, tedy udělení výjimky z emisních limitů spojených s BAT, je krajním a velmi výjimečným prostředkem, který by měl být aplikován pouze ve velmi ojedinělých a řádně odůvodněných případech. Navíc pro každou výjimku leží na orgánu, který ji povoluje, důkazní břemeno, že zákonné podmínky pro udělení výjimky skutečně existují.

Spolky zde uvádějí, že údajné problémy v dodavatelském řetězci nejsou zákonným důvodem pro prodloužení výjimky, takový důvod zákon o integrované prevenci nezná a jeho akceptace ohrožuje základní smysl a účel všech již udělených výjimek.

2. Krajský úřad nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti

Spolky zde zastávají takový názor, že provozovateli zařízení bylo přiznáno již v roce 2021 nadstandardní množství času, ve kterém měl povinnost dosáhnout řádných emisních limitů. Na rozdíl od většiny ostatních velkých spalovacích zařízení nemusel provozovatel plnit emisní limity podle Závěrů o BAT od 17. 8. 2021 pod podmínkou, že do poloviny roku 2024, resp. roku 2025, provede všechna potřebná opatření a emisní limity dodatečně splní.

Většina provozovatelů velkých spalovacích zařízení přitom dosáhla emisních limitů dle Závěrů o BA v předpokládaném termínu, tedy ještě před 17. 8. 2021. Jako příklad zde spolky uvádějí zařízení „Elektrárna Tušimice II – Výroba a dodávka elektrické energie a tepla“ provozovatele ČEZ, a.s.

Dle názoru spolků není instalace vstřikování aktivního uhlí, která je ve srovnání s instalací tkaninových filtrů časově velmi nenáročná a lze ji provést v řádu několika týdnů. To ve svém vyjádření ze dne 5. 2. 2024 mimo jiné potvrzuje i ČIŽP. Krajský úřad však v napadeném rozhodnutí bez ohledu na přetrvávající pochybnosti o skutkovém stavu nepostupoval podle § 3 správního řádu a nesnažil se zjistit, proč provozovatel instalaci technologie, kterou lze reálně provést v řádu týdnů, neprovedl po více než 3 roky trvání první výjimky a proč nyní žádá ještě o dodatečný čas, který by dobu údajné instalace technologie prodloužil až na téměř 6 let.

Spolky se domnívají, že provozovatel zařízení ve své žádosti nijak neprokázal, že vyvíjel dlouhodobější snahu instalaci technologie vstřikování aktivního uhlí uskutečnit v předpokládaném termínu dle první výjimky. Nijak například nezdůvodňuje, proč byly smlouvy o dílo s dodavatelem projektu a dodavatelem technologie uzavřeny až na konci listopadu 2023, tedy pouhých 7 měsíců před termínem, kdy měla být technologie DeHg na dvou blocích zařízení již plně funkční. Přitom stavební povolení bylo vydáno již o několik měsíců dříve, konkrétně 31. 7. 2023. Krajský úřad se dle názoru spolků tímto nesouladem nijak nezabýval.

Zároveň provozovatel v řízení neprokázal, že při výběru dodavatele a při následném jednání s ním kladl důraz na rychlé zhotovení projektu.

Odůvodněné pochybnosti o skutečném záměru provozovatele zařízení vzbuzuje také skutečnost, že provozovatel označil smlouvu o dílo (tj. o instalaci technologie aktivního uhlí a souvisejících objektů) s dodavatelem za předmět obchodního tajemství. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda měl tuto smlouvu k dispozici alespoň krajský úřad, případně odborně způsobilá osoba CENIA, ani jaké skutečnosti z těchto smluv vyplývají. Zejména není zřejmé, jaké jsou podmínky vypovězení, příp. odstoupení od smlouvy o dílo, které by mohly mít výraznou vypovídající hodnotu o tom, zda provozovatel skutečně plánuje do technologie dávkování aktivního uhlí investovat a smlouvu ve vhodném termínu jednoduše nevypraví, příp. od ní neodstoupí.

Označení celé smlouvy o dílo za obchodní tajemství podle názoru odvolatele neobstojí ve světle definice obchodního tajemství podle § 504 zákona č. 89/2021 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších změn (dále jen „občanský zákoník“).

Spolky jsou toho názoru, že měly jako účastníci řízení právo seznámit se s obsahem smlouvy o dílo, neboť jde o podstatný podklad pro rozhodnutí. Krajský úřad však na tento argument odvolatele nijak nereagoval, ani se s ním nijak nevypořádal v napadeném rozhodnutí. Nejenže tak porušil § 3 správního řádu, zároveň porušil právo účastníka řízení seznámit se se všemi podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu.

Spolky zde dále uvádějí, že k obdobnému závěru ostatně dospělo i MŽP ve skutkově podobné věci. V odvolacím řízení týkajícím se emisní výjimky pro zařízení Elektrárna Chvaletice uzavřelo, že informace o cenových nabídkách technologií, které by měly přispět k dosažení emisního limitu dle BAT, nejsou obchodním tajemstvím, jsou-li anonymizovány. I přes původní označení smluv s dodavatelem technologie, resp. jejich cenových nabídek, za obchodní tajemství tak musely být tyto údaje poskytnuty všem účastníkům řízení. Tento závěr ministerstva lze dle názoru spolků analogicky aplikovat i na současnou situaci a provozovatel je tak povinen informace ze smlouvy o dílo v co nejširším rozsahu poskytnout.

V neposlední řadě odvolatel v řízení před krajským úřadem opakovaně upozorňoval na skutečnost, že čím později má být dávkování aktivního uhlí údajně nainstalováno, tím méně je takový krok ze strany provozovatele pravděpodobný. V příslušných obchodních kruzích je notorií, že provoz velkých zařízení spalujících hnědé uhlí se v Českém i globálním kontextu provozovatelům ekonomicky přestává vyplácet. Spolky zde uvádějí, že provozovatel zařízení veřejně prohlašuje, že pravděpodobně ukončí provoz zařízení již v roce 2025.

Dle názoru spolků se provozovateli zařízení taková investice nevyplatí, i kdyby provozovatel zařízení pokračoval v provozu zařízení až do nejzazšího možného termínu provozu uhelných elektráren v ČR (tj. do 1. 1. 2033). V takovém případě by se dalo uvažovat o prodloužení výjimky „na dožití“ zdroje, avšak za podmínky, že budou v souladu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci kompenzovány jeho negativní vlivy na životní prostředí (např. závazným stanovením termínu odstavení zdroje a stanovením emisního stropu, který zajistí, že celkové emise ze zdroje nebudou vyšší, než kdyby byl v souladu s emisními limity spojenými s BAT provozován až do 1. 1. 2033).

Spolky zde upozorňují na to, že krajský úřad postupoval v rozporu s § 3 správního řádu, když se nezabýval důvodnými pochybnostmi o skutkovém stavu a pouze nekriticky převzal všechna tvrzení provozovatele zařízení.

3) Výjimečné emisní limity jsou nepřiměřeně vysoké a neodpovídají hodnotám bezpečně zjištěného aktuálního stavu

Dle spolků krajský úřad v napadeném rozhodnutí stanovil výjimečné emisní limity postupem podle MP k přezkumům, který se vůbec netýká procesu prodlužování výjimek emisních limitů ze Závěrů o BAT, ale přezkumů již udělených výjimek, jak ostatně napovídá i jeho název. V MP k přezkumům není nikde uvedeno, že by měl aktualizovat MP MŽP a měnit v něm uvedená pravidla ohledně stanovování výjimečných emisních limitů v řízeních vedených podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci.

Přesto však krajský úřad v napadeném rozhodnutí uvádí, že MP k přezkumům má mít ve správním řízení před původními pravidly z MP MŽP přednost (str. 7 napadeného rozhodnutí). Tento výklad je v rozporu s plným zněním MP o přezkumech, který se vztahuje pouze na postup podle § 18, § 19 a § 19a zákona o integrované prevenci, nikoliv na postup podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, který je předmětem aktuálního řízení.

Spolky se domnívají, že návrhový emisní limit tak musí být roven (či nižší) průměru aktuálně naměřených hodnot, nikoliv jejich 75. percentilu (tj. nikoli vyšší hodnotě, s níž pracuje MP k přezkumům). Bezpečně zjištěný aktuální stav zároveň musí vycházet z co možná nejaktuálnějšího měření. Tato povinnost vychází nejen z MP MŽP, ale i z obecné zásady správního práva, podle které je při rozhodování správního orgánu rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí.

Nejaktuálnějšími hodnotami z kontinuálního měření jsou výsledky z kontinuálního měření za rok 2023. Krajský úřad tak postupoval nesprávně, když pro určení bezpečně zjištěného aktuálního stavu (a následně i výjimečného emisního limitu, upraveného na 75. percentil) využil výsledky z měření, které probíhalo rovněž během celého roku 2022.

Krajský úřad tak stanovením výjimečných emisních limitů podle nesprávného metodického pokynu provozovateli umožnil vypouštět výrazně větší množství emisí rtuti, přestože je provozovatel objektivně schopen dosáhnout mnohem nižších hodnot.

Dle názoru spolků byly výjimečné emisní limity krajským úřadem určeny v rozporu s MP MŽP a v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a napadené rozhodnutí je proto nesprávné i nezákonné.

4) Hodnocení dopadů výjimky na životní prostředí je provedeno nesprávně

Spolky v tomto bodě uvádějí, že aby mohla být emisní výjimka udělena, musí provozovatel v předloženém odborném posouzení prokázat, že udělením výjimky nedojde k závažnému znečištění životního prostředí, celkově bude dosaženo vysoké úrovně jeho ochrany a že by dosažení úrovně emisí spojených se Závěry o BAT vedlo k nákladům, jejichž výše by nebyla přiměřená přínosům pro životní prostředí.

a) Kritérium údaje o emisích má být hodnoceno negativně

V rámci kritéria údaje o emisích (**) se hodnotí trendy v ročním množství emisí.

Spolky zde konstatují, že provozovatel zařízení uvedl, že trend ročních emisí bude klesající, z čehož dovozuje, že má být kritérium hodnoceno pozitivně, případně neutrálně, pokud nebude zohledněn rok 2027, kdy už má zařízení údajně splňovat limity dle Závěrů o BAT. Uvedené hodnocení je převzato ve druhém vyjádření CENIA i v napadeném rozhodnutí.

Dle názoru spolků uvedené zhodnocení však neodpovídá skutečnosti. Krajský úřad při vyhodnocení tohoto kritéria nereflektuje skutečnost, že produkce emisí v době prodloužení výjimky je v souhrnu vyšší než reálná produkce emisí z let 2021 až 2023 (viz str. 14 odborného posouzení).

Jelikož z dat předložených provozovatelem zařízení vyplývá, že v průběhu trvání výjimky dojde k nárůstu celkového ročního množství emisí oproti předchozím letům, mělo být kritérium údaje o emisích hodnoceno negativně.

b) Kritérium emisní významnosti má být hodnoceno negativně

Podle spolků je hodnocení kritéria emisní významnosti (***) závislé na určení bezpečně zjištěného aktuálního stavu emisí, s nímž je následně porovnáván návrhový scénář. Krajský úřad při hodnocení tohoto kritéria pochybil, když do celkových emisí podle návrhového scénáře počítal pouze s emisemi za období 2024-2027, a nikoliv za celé období trvání výjimky (tj. od 17. 8. 2021). Odborné posouzení je v tomto ohledu navíc nekonzistentní, neboť u kritéria údaje o emisích (emisní trendy) krajský úřad naopak správně počítá i s hodnotami od 17. 8. 2021.

Krajský úřad u hodnocení tohoto kritéria pochybil rovněž v tom, že pracuje s neaktuální hodnotou bezpečně zjištěného aktuálního stavu, což zkresluje výsledek jeho porovnání. Provozovatel totiž počítá s údaji z původní žádosti o výjimku z roku 2020, podle nichž vychází hodnota SIED (potenciální množství produkovaných emisí za jeden rok při aplikaci minimálních požadavků na emisní limit) jako 421 kg za rok. To je však výrazně vyšší hodnota oproti průměru reálně dosahovaných ročních emisí Hg za roky 2021–2023, která činí 347 kg za rok. Při použití vyššího čísla SIED v následujícím vzorci dospěl provozovatel k nižšímu číslu (76 %), což má významný vliv na hodnocení emisní významnosti:

$$\text{RHG (\%)} = (\text{SEL} - \text{SBAT}) / (\text{SIED} - \text{SBAT}) * 100$$

Kdyby provozovatel řádně počítal s aktuální hodnotou SIED (347 kg za rok), výsledek by byl výrazně vyšší (98 %), což by vedlo k negativnímu hodnocení podle MP MŽP.

Krajský úřad pouze nekriticky převzal hodnocení provozovatele zařízení a s argumentací spolků vznesenou v průběhu řízení se nijak nevypořádal.

c) Kritérium doby trvání výjimky má být hodnoceno negativně

Krajský úřad vyhodnotil kritérium doby trvání výjimky (***) jako pozitivní s tím, že doba prodloužení výjimky je v průměru pouze 2 roky a 4 měsíce a žádost obsahuje harmonogram realizace technologie deHg.

Dle názoru spolků doba trvání výjimky však musí být hodnocena ve své celkové délce, aby mohla být skutečně porovnána se scénářem dle Závěrů o BAT. Nelze přijmout postup provozovatele zařízení, převzatý krajským úřadem, kdy je posuzována jen doba, o kterou bude výjimka prodloužena. V takovém případě by si totiž *ad absurdum* mohl provozovatel zařízení každý rok žádat o navazující jednoroční výjimky, které kvůli své krátké době trvání získají vždy pozitivní hodnocení. V opačném případě by byli provozovatelé motivováni k „salámové metodě“ postupného prodlužování výjimek po krátkých časových úsecích, která je z hlediska smyslu a účelu § 14 odst. 5 o integrované prevenci nežádoucí a vede podle Nejvyššího správního soudu k účelovému obcházení zákona.

Nutnost posuzovat celkovou dobu trvání výjimky vychází rovněž z chemického charakteru rtuti, která je perzistentním polutantem, jenž v životním prostředí zůstává po dobu tisíce let. To je v MP MŽP reflektováno mimo jiné zvýšenou váhou tohoto kritéria specificky pro tuto látku.

Jelikož celková délka výjimky by po požadovaném prodloužení činila necelých 6 let, měl krajský úřad povinnost uvedené kritérium hodnotit jako negativní.

Odvolatel rovněž upozorňuje, že krajský úřad nesprávně zlepšil hodnocení tohoto kritéria z neutrálního na pozitivní s odkazem na skutečnost, že „během výjimky budou realizována a zprovozněna (včetně doby zkušebního provozu) opatření k dosažení úrovně emisí odpovídajícím BAT.“

d) Z kritéria imisní významnosti nelze dovozovat závěry o dopadech prodloužení výjimky

Provozovatel zařízení v odborném posouzení v souladu s MP MŽP uvádí, že posouzení imisní významnosti se u Hg, vzhledem k jejímu charakteru, neprovádí. I přes tuto skutečnost však zároveň předkládá závěry rozptylové studie a výsledky monitorování imisní koncentrace Hg a dovozuje z nich, že prodloužení výjimky údajně „*nebude mít negativní vliv na zdraví lidí ani životní prostředí a nadále bude zachován vysoký standard ochrany životního prostředí.*“

Dle spolků je uvedené tvrzení následně převzato také v obou vyjádřeních CENIA, na něž krajský úřad v napadeném rozhodnutí opakovaně odkazuje (str. 4 a 8 napadeného rozhodnutí) a vyvozuje z nich, že jelikož CENIA nemá k udělení výjimky žádných námitek, je udělení výjimky v souladu s § 14 odst. 5 ZIP (str. 8 napadeného rozhodnutí).

CENIA však není oprávněna hodnotit soulad požadované výjimky se zákonem, má krajskému úřadu pouze dodat odborné podklady, které mu pomohou k následujícímu vykonání vlastní právní úvahy. Krajský úřad se však spokojil s právně irelevantní úvahou.

Krajský úřad tak porušil § 68 odst. 3 správního řádu, když z hlediska zhodnocení dopadů výjimky na životní prostředí v odůvodnění nevyužil žádnou vlastní právní úvahu, a pouze přejal závěr provozovatele zařízení a CENIA.

e) Shrnutí: celkové hodnocení dopadů na životní prostředí je negativní

Vzhledem k výše uvedenému spolky v tomto bodě uvádí, že zhodnocení dopadu výjimky na životní prostředí je negativní. Pro přehled uvádí hodnocení jednotlivých kritérií:

- Údaje o emisích (***) - negativní
- Emisní významnost (***) - negativní
- Doba trvání výjimky (***) - negativní, případně neutrální při stanovení závazného harmonogramu

Dle názoru spolků je tedy nutno návrhový scénář hodnotit zcela negativně se ziskem 8 negativních *. Z odborného posouzení vyplývá, že napadené rozhodnutí může vést k závažnému znečištění životního prostředí a celkově nebude dosaženo vysoké úrovně jeho ochrany. Krajský úřad tedy prodloužil výjimku v rozporu s požadavky § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci.

5) Závazný harmonogram je nesrozumitelný a neodráží reálné možnosti provozovatele

Poznámka ministerstva: Číslování dalších kapitol odvolání odvolací orgán změnil, aby na sebe navazovalo, neboť v odvolání došlo ke zjevné chybě v číslování kapitol.

Spolky zde upozorňují na to, že závazný harmonogram je ve své stávající podobě nesrozumitelný, a to z následujících důvodů:

- V harmonogramu není ani na jednom místě uvedeno, čeho konkrétně se má týkat. Jsou v něm používány pouze obecné formulace jako „Harmonogram realizace“, „Realizační dokumentace“, „Montážní práce“, „Dílo“, apod., aniž by bylo jednoznačně a srozumitelně uvedeno, jaké konkrétní dílo bude realizováno. Ani v jednom řádku závazného harmonogramu není specifikováno, že se mají práce týkat díla, spočívajícího v dosažení emisních limitů Hg podle BAT, případně přímo specificky díla spočívajícího v instalaci dávkování aktivního uhlí.
- Přílišná obecnost závazného harmonogramu v případě jeho neplnění ze strany provozovatele nedává krajskému úřadu do rukou žádný efektivní nástroj, jak provozovatele za neplnění harmonogramu sankcionovat, resp. jak jej k dodržení harmonogramu přimět. Pokud totiž uložená povinnost není jednoznačně jasná a srozumitelná, nemůže být ze strany krajského úřadu efektivně vymáhána.

- Přestože jednotlivá opatření jsou v závazném harmonogramu stanovena pro jednotlivé bloky zařízení odlišně, pro všechny bloky je stanovena stejná doba trvání výjimky. Tento postup je s ohledem na restriktivní povahu výjimek nesprávný a MŽP z tohoto důvodu v případě první výjimky pro zařízení původní rozhodnutí krajského úřadu změnilo tak, aby výjimka na jednotlivých blocích zařízení končila v různých časových obdobích (od 30. 6. 2024 – 30. 6. 2025). Přesto však krajský úřad v napadeném rozhodnutí opakuje stejnou chybu a stanovuje dobu trvání výjimky pro všechny bloky stejně, bez ohledu na průběh závazného harmonogramu.

Tyto nedostatky tak dle spolků způsobují nezákonnost a nesprávnost napadeného rozhodnutí pro rozpor s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, § 68 odst. 2 správního řádu (uvedené povinnosti ve výrokové části nejsou dostatečně určité) a s § 7 a 8 správního řádu pro nerespektování správní praxe dle názoru odvolacího orgánu vyjádřeného v rozhodnutí MŽP, týkajícího se první výjimky pro zařízení Elektrárna Počerady.

6) Připomínky ČIŽP nebyly dostatečně vypořádány

ČIŽP ve svých vyjádřeních ze dne 5. 2. 2024 a 5. 4. 2024 uplatnila dva požadavky na další rozhodování krajského úřadu, a totiž aby doba požadované výjimky byla zkrácena a aby byla doba trvání výjimky pro jednotlivé bloky zařízení stanovena odlišně (tj. zachování logiky z první výjimky).

Krajský úřad k uvedeným připomínkám v napadeném rozhodnutí uvedl pouze, že jejich zohlednění není možné s ohledem na podmínky zvoleného dodavatele (str. 5 napadeného rozhodnutí).

Spolky zde upozorňují, že ČIŽP v projednávané věci vystupuje v postavení dotčeného orgánu dle § 136 odst. 1 písm. a) správního řádu. Krajský úřad v projednávané věci však tento postup nerespektoval, a i přes rozpor s názorem ČIŽP jako dotčeného orgánu vydal rozhodnutí, v němž pouze konstatoval, že požadavky ČIŽP nebyly splněny. Takový postup je v rozporu s § 136 odst. 6 ve spojení s § 133 správního řádu a způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

III. Závěr

Spolky závěrem konstatují, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a mělo by proto být odvolacím orgánem změněno či zrušeno.

Ministerstvo nejprve z úřední povinnosti přezkoumalo, zda odvolání byla podána včas a k tomu oprávněnými osobami a konstatuje, že odvolání jsou včasná a přípustná.

Dopisem ze dne 18. 7. 2024, č. j. MZP/2024/220/1710 vyzvalo ministerstvo provozovatele zařízení o doložení podkladů a dokumentů, které by prokazovaly, proč nemohl splnit dosavadní termíny platnosti výjimky z emisních limitů, které mu byly stanoveny rozhodnutím ministerstva č. j. MZP/2024/220/1710 ze dne 3. 9. 2021.

Dne 24. 7. 2024 obdrželo ministerstvo od provozovatele zařízení dopis k Doplnění podkladů k výzvě Ministerstva životního prostředí.

Dne 1. 8. 2024 vydalo ministerstvo usnesení pod č. j. MZP/2021/530/1881, kterým oznámilo účastníkům řízení, že v rámci vedeného řízení byly do spisu doplněny nové podklady pro vydání rozhodnutí.

K usnesení ministerstva zaslaly dne 9. 8. 2024 své vyjádření spolky FBS a Greenpeace. Vyjádření jsou obsahově stejná. Ve vyjádřeních opět spolek FBS a spolek Greenpeace nesouhlasí s udělením výjimky podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci. Provozovatel zařízení dle

názoru Spolků ani po výzvě ministerstva nedoložil důkazy, proč nerealizoval opatření, která mu byla uložena v podmínkách integrovaného povolení při udělení první výjimky.

Ministerstvo životního prostředí přezkoumalo napadené rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje a ve vztahu k námitkám spolků dospělo k následujícímu závěru:

Dne 15. 8. 2024 obdrželo ministerstvo prostřednictvím datové schránky rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) ze dne 7. 8. 2024 č. j. 16 A 82/2021-34 (dále jen „rozsudek krajského soudu“), kterým bylo zrušeno jak rozhodnutí ministerstva č. j. MZP/2021/530/1232 ze dne 3. 9. 2021 a dále také prvoinstanční rozhodnutí krajského úřadu ze dne 9. 4. 2021, č. j. KUUK/040076/2021/ZPZ (dále „prvoinstanční rozhodnutí o první výjimce“).

Dle rozsudku krajského soudu spatřuje tento chybu v nedostatečném zjištění skutkového stavu ohledně stávajících emisí rtuti ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2022 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“).

Krajský soud zde uvádí, že stávající úroveň nejnižších možných emisí v době podání žádosti o povolení výjimky nebyla doložena provozovatelem zařízení v rozsahu a kvalitě, kterou požaduje MP MŽP.

V rozsudku krajského soudu je dále uvedeno, že krajský úřad a ministerstvo kromě konstatování, že předložené údaje považují za dostatečné, tak ve svých rozhodnutích nikterak neodůvodnily, proč nebylo požadováno po provozovateli zařízení, aby předložil měření emisí v rozsahu uvedeném v MP MŽP, tedy v podobě kontinuálního měření v délce 10 po sobě následujících dní nebo alternativně několika reprezentativních kontinuálních měření o celkové délce minimálně 10 dnů, a to pro každý zdroj znečišťování ovzduší. V tomto směru považuje soud žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního pro nedostatek důvodů.

Dále v rozsudku krajský soud upozorňuje na to, že krajský úřad a ministerstvo považovaly za dostačující provedení měření emisí rtuti pouze na dvou elektrárenských blocích z pěti s tím, že provozované bloky jsou identické a jako palivo je používán jeden zdroj hnědého uhlí. Ovšem současně ministerstvo v žalobou napadeném rozhodnutí připustilo, že odlišnost bloku B6 je nezpochybnitelná v důsledku toho, že je provozován v režimu záložního zdroje a není tedy provozován v optimálním režimu stabilního zařízení. Ministerstvo však již dále nijak neodůvodnilo, proč, přestože je blok B6 provozován v jiném režimu než bloky B2 a B4, na kterých proběhla předložená měření, postačují pro stanovení úrovně stávajících emisí rtuti i pro tento blok měření provedená na blocích B2 a B4. V této skutečnosti spatřuje krajský soud vadu řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) soudního správního řádu.

Tato nedostatečná zjištění skutkového stavu dle závěrů krajského soudu zásadním způsobem ovlivnila celé řízení o žádosti o výjimku, neboť od výše emisí rtuti produkovaných zařízením se zásadním způsobem odvíjí posouzení otázky existence závažného znečištění životního prostředí, otázky, zda bude dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí, i otázky ekonomického posouzení nákladů na dosažení limitů souvisejících s BAT.

Jelikož bylo vadami zatíženo i prvoinstanční rozhodnutí o první výjimce, zrušil krajský soud i toto rozhodnutí.

Odvolací orgán dopisem ze dne 27. 8. 2024 č. j. MZP/2024/220/2120 zaslal rozsudek krajského soudu spolu se spisovým materiálem ke 30. podstatné změně integrovaného povolení zařízení „Elektrárna Počerady“ krajskému úřadu. Ministerstvo zde krajský úřad upozornilo na závěry uvedeného v rozsudku krajského soudu, (zejména odst. 122. a násl.) a dále v souvislosti s tím informovalo krajský úřad, že předmětným rozsudkem bylo zrušeno též prvoinstanční rozhodnutí,

kdy se řízení o žádosti provozovatele zařízení vrací zpět na prvoinstanční orgán s tím, že tento správní orgán účastníkům řízení oznámí pokračování řízení, ve kterém bude respektovat závěry uvedené v citovaném rozsudku.

Ministerstvo tak při svém dalším rozhodování zohlednilo a respektovalo závěry výše uvedeného rozsudku krajského soudu.

K jednotlivým bodům odvolání spolků ministerstvo uvádí:

Ad I. Skutkové a právní okolnosti a předchozí vývoj řízení

V tomto bodě odvolání Spolky pouze obecně popisují, jakými body napadeného rozhodnutí byla vydána výjimka z emisních limitů spojených s BAT, jaké množství rtuti by mohlo být v případě udělení výjimky vypuštěno, a jsou zde vyjmenovány některé podklady, ze kterých krajský úřad vycházel při vydání změny integrovaného povolení.

Ad II. Nejsou splněny zákonné podmínky pro prodloužení výjimky

1) Napadené rozhodnutí prodlužuje výjimku z nezákonného důvodu

Spolky v tomto bodě namítají, že krajský úřad přistoupil k prodloužení výjimky z nezákonného důvodu, když jako jediný důvod pro udělení výjimky uvedl dobu realizace technických opatření.

K tomu odvolací orgán uvádí, že krajský úřad při svém rozhodování nezjistil skutečný stav věci. Krajský úřad do napadeného rozhodnutí pouze převzal, co navrhl a uvedl provozovatel zařízení. Krajský úřad v napadeném rozhodnutí nijak neprokázal, že stanovením mírnějších emisních limitů nedojde k závažnému znečištění životního prostředí, celkově bude dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí a že by dosažení úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami popsány v závěrech o nejlepších dostupných technikách vedlo k nákladům, jejichž výše by nebyla přiměřená přínosům pro životní prostředí, a to z důvodů a) zeměpisné polohy daného zařízení nebo místních podmínek životního prostředí, nebo b) technické charakteristiky daného zařízení.

V této souvislosti odvolací orgán uvádí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné, jelikož v odůvodnění napadeného rozhodnutí krajský úřad neuvedl a neprokázal důvody uvedené v § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, dle kterých může krajský úřad stanovit mírnější emisní limity než ty, které zajišťují, že za běžných provozních podmínek emise nepřekročí úroveň emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami, jak jsou stanoveny v rozhodnutích o závěrech o nejlepších dostupných technikách, a to jedním z těchto způsobů.

2) Krajský úřad nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti

K námitce týkající se toho, že spolky neměly v průběhu řízení před prvoinstančním orgánem možnost seznámit se s obsahem smlouvy o dílo, týkající se připravovaných opatření ke snížení emisí rtuti odvolací orgán souhlasí s tvrzením spolků, že krajský úřad však na tento argument vznesený již v průběhu prvoinstančního řízení nereagoval dostatečným a přezkoumatelným způsobem a ani se s ním náležitě nevypořádal v napadeném rozhodnutí.

Otázku dostupnosti smlouvy o dílo či jiných dokumentů prokazujících, že provozovatel zařízení nebyl při hledání dodavatele technologie ke snížení emisí rtuti nijak laxní, krajský úřad v dalším řízení náležitě vypořádá, přičemž v návaznosti na argumentaci provozovatele zařízení obchodním tajemstvím aplikuje ust. § 38 odst. 6 správního řádu, dle kterého „[č]ásti spisu, které obsahují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, jsou vyloučeny z nahlížení do spisu; to neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, do takových částí spisu však může nahlížet pouze účastník

řízení nebo jeho zástupce. Ustanovení odstavce 4 se nepoužije. Před nahlédnutím do spisu musí být účastník řízení nebo jeho zástupce poučen o povinnosti mlčenlivosti o utajovaných informacích nebo skutečnostech, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, a o právních následcích porušení této povinnosti; o poučení se sepíše protokol..."

3) Výjimkové emisní limity jsou nepřiměřeně vysoké a neodpovídají hodnotám bezpečně zjištěného aktuálního stavu

V tomto bodě spolky namítají, že emisní limity byly krajským úřadem stanoveny nepřiměřeně a zcela v rozporu s MP MŽP a § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci.

Zde se odvolací orgán při svém rozhodování řídil výše uvedeným rozsudkem krajského soudu a uvádí, že z kontinuálního měření emisí rtuti za rok 2022 a 2023 je zřejmé, že provozovatel zařízení je schopen dosáhnout mnohem nižších hodnot, než krajský úřad stanovil napadeným rozhodnutím.

Ze zprávy o plnění podmínek integrovaného povolení provozovatele zařízení za rok 2022 ze dne 18. 3. 2023 vyplývá, že v roce 2022 byla hodnota roční průměrné koncentrace rtuti pro kotel K2 – 17,78 mg/m³, pro kotel K3 – 17,29 mg/m³, pro kotel K4 – 17,01 mg/m³, pro kotel K5 – 17,01 mg/m³ a pro kotel K6 – 16,23 mg/m³.

Ze zprávy o plnění podmínek integrovaného povolení provozovatele zařízení za rok 2023 ze dne 19. 3. 2024 vyplývá, že v roce 2023 byla hodnota roční průměrné koncentrace rtuti pro kotel K2 – 16,02 µg/m³, pro kotel K3 – 13,06 µg/m³, pro kotel K4 – 17,55 µg/m³, pro kotel K5 – 18,74 µg/m³ a pro kotel K6 – 16,76 µg/m³.

Z výše uvedeného vyplývá, že prvoinstanční orgán před vydáním napadeného rozhodnutí nezjistil aktuální stav nejnižších možných hodnot emisí rtuti.

Bezpečně zjištěný aktuální stav zároveň musí vycházet z co možná nejaktuálnějšího měření. Tato povinnost vychází nejen z MP MŽP, ale i z obecné zásady správního práva, podle které je při rozhodování správního orgánu rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí.

Krajský úřad měl již před vydáním napadeného rozhodnutí k dispozici výsledky z kontinuálního měření za ucelená období let 2022 a 2023. V souladu s rozsudkem krajského soudu a s MP MŽP byl tento postup krajského úřadu nesprávný. Krajský úřad měl při svém rozhodování vycházet z bezpečně zjištěného aktuálního stavu a měl tudíž vycházet z co možná nejaktuálnějšího měření emisí, což v tomto případě neučinil.

4) Hodnocení dopadů výjimky na životní prostředí je provedeno nesprávně

Spolky v tomto bodě uvádějí, že aby mohla být emisní výjimka udělena, musí provozovatel v předloženém odborném posouzení prokázat, že udělením výjimky nedojde k závažnému znečištění životního prostředí, celkově bude dosaženo vysoké úrovně jeho ochrany a že by dosažení úrovně emisí spojených s BAT vedlo k nákladům, jejichž výše by nebyla přiměřená přínosům pro životní prostředí.

a) Kritérium údaje o emisích má být hodnoceno negativně

Jedná se o otázku, jejíž zodpovězení závisí na správně a úplně zjištěném stavu výjimkového emisního limitu pro rtuť. Odvolací orgán očekává, že v návaznosti na nově stanovenou hodnotu emisního limitu dojde v průběhu dalšího řízení k přehodnocení tohoto kritéria.

b) Kritérium emisní významnosti má být hodnoceno negativně

Jedná se rovněž o otázku, jejíž zodpovězení závisí na správně a úplně zjištěném stavu výjimkového emisního limitu pro rtuť. Odvolací orgán předpokládá, že v návaznosti na nově

stanovenou hodnotu emisního limitu dojde v průběhu dalšího řízení k přehodnocení tohoto kritéria emisní významnosti předmětného zařízení.

c) Kritérium doby trvání výjimky má být hodnoceno negativně

V dalším řízení se prvoinstanční orgán náležitě a přezkoumatelným způsobem vypořádá s tím, zdali za situace, kdy celková doba výjimky (se započtením předchozí doby výjimky) by měla dosáhnout necelých 6 let, došlo ke správnému vyhodnocení kritéria doby trvání emisní výjimky.

d) Z kritéria imisní významnosti nelze dovozovat závěry o dopadech prodloužení výjimky

Stejně jako v případě předchozího kritéria „údaje o emisích“ a kritéria „emisní významnosti“, závisí vyhodnocení kritéria imisní významnosti na tom, na jaké správně zjištěné hodnotě bude stanoven emisní limit rtuti.

e) Shrnutí celkové hodnocení dopadů na životní prostředí je negativní

Celkové hodnocení dopadů výjimky na životní prostředí logicky závisí na správném vyhodnocení předchozích kritérií. Po opětovném vyhodnocení jednotlivých kritérií vycházejících z MP MŽP, které naváže na dostatečně zjištěnou hodnotu emisního limitu pro rtuť, bude možné komplexně zhodnotit dopady případné výjimky na životní prostředí.

5) Závazný harmonogram je nesrozumitelný a neodráží reálné možnosti provozovatele

Spolky zde namítají, že „Harmonogram realizace“ krajským úřadem bez dalšího upřesnění převzat od provozovatele zařízení.

Dle názoru odvolacího orgánu je harmonogram realizace pouze obecný. Z harmonogramu vůbec nevyplývá, jaké kroky a práce provozovatel zařízení učiní, aby bylo dosaženo úrovně emisí dle závěrů o BAT. Přestože jsou uvedena opatření stanovená pro jednotlivé bloky odlišně je doba trvání výjimky pro všechny bloky stanovena stejně 30. 4. 2027.

Jak je již výše uvedeno, krajský úřad tento harmonogram od provozovatele zařízení pouze převzal, aniž by provozovatele zařízení vyzval, aby provozovatel zařízení tento harmonogram upravil, či aby krajský úřad do provozovatelem předloženého harmonogramu, jakkoliv zasahoval, a to za účelem dosažení úrovně emisí podle závěrů o BAT v co v nejkratším termínu.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 20/2023-115 ze dne 29. srpna 2023 (dále jen „rozsudek nejvyššího správního soudu“) je uvedeno: „Provozovatel by měl dosáhnout emisních limitů souladných se závěry o BAT nejpozději v okamžiku ukončení výjimkového režimu. Pro účel kontroly, zda provozovatel činí potřebná opatření ke snížení emisí, stanoví správní orgány v rozhodnutí o emisní výjimce (tj. v rozhodnutí o změně integrovaného povolení) závazné podmínky.“

Z rozsudku nejvyššího správního soudu také vyplývá, že krajský úřad může na základě přezkumu podle § 18 odst. 1 zákona o integrované prevenci kdykoli ověřit, zda nedošlo ke změně okolností, za kterých byla výjimka povolena. Závazné podmínky emisní výjimky tedy mohou být krajským úřadem upraveny i mimo stanovený časový harmonogram.

Krajský úřad tak při svém rozhodování nezjistil skutečný stav věci a „Harmonogram realizace“ postrádá efektivitu přijatých opatření tak, aby opravdu zajišťoval postupné přibližování se emisním limitům podle závěrů o BAT.

6) Ekonomické hodnocení je převážně negativní

Je zřejmé, že v návaznosti na nově a správně stanovenou hodnotu výjimkového emisního limitu

pro rtuť, o které nebudou pochybnosti, bude nutné opětovně provést ekonomické hodnocení jednotlivých kritérií. Tato otázka bude řešena v dalším řízení o žádosti o výjimku z emisního limitu pro rtuť. S ohledem na výše uvedené vady napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, je v současné době předčasné, aby se odvolací orgán blíže zabýval touto odvolací námitkou.

7) Připomínky ČIŽP nebyly dostatečně vypořádány

Spolky v tomto bodě namítají, že se krajský úřad nevypořádal s námitkami ČIŽP, aby byla doba výjimky pro jednotlivé bloky zařízení stanovena odlišně a zároveň uvádí, že ČIŽP v projednávané věci vystupuje v postavení dotčeného orgánu a pokud krajský úřad posoudil věc odlišně od ČIŽP, měl postupovat dle § 136 odst. 6 správního řádu a spor postoupit ministerstvu.

Odvolací orgán v této souvislosti uvádí, že z Kompendia pracovních podkladů v oblasti integrované prevence a omezování znečištění, vydaného Ministerstvem životního prostředí, odborem posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence v říjnu 2022 je k § 9 uvedeno: „Na vyjádření zpracované podle § 5 a § 11 zákona o integrované prevenci pro konkrétní řízení nelze uplatnit presumpci správnosti, protože se nejedná o správní akt a zpracovatel není správním orgánem. Na uvedená vyjádření je třeba z formálního hlediska nahlížet jako na jakýkoliv jiný podklad pro vydání rozhodnutí. Ustanovení § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů uvádí, že "pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy". Z § 5 a § 11 zákona o integrované prevenci nevyplývá, že by vyjádření bylo pro správní orgán závazné, navíc správní orgán nemá povinnost si jeho vypracování vyžádat v každém jednotlivém případě. Pokud už si jej obstará, musí se s ním při svém rozhodování odpovídajícím způsobem vypořádat."

Z výše uvedeného je zřejmé, že vyjádření ČIŽP nejsou závazným stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu, kdy v nich zejména zcela absentuje závazná část (v podstatě obdoba výrokové části rozhodnutí). Z uvedeného vyplývá, že vyjádření ČIŽP jsou toliko nezávazným odborným vyjádřením vydaným v režimu § 154 správního řádu. Postup, podle § 136 odst. 6 správního řádu, jak je spolky v tomto bodě odvolání navrhly, je v tomto případě zcela vyloučen.

Odvolací orgán, však souhlasí s námitkou spolků, že se krajský úřad v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s připomínkami ČIŽP. V napadeném rozhodnutí krajský úřad k této námitce konstatoval, že zohlednění připomínek ČIŽP není možné s ohledem na podmínky zvolené dodavatelem. Odvolací orgán však nemůže takové vypořádání považovat za dostačující, jelikož součástí předloženého spisového materiálu není žádná dokumentace, ze které by bylo zřejmé, jaké podmínky dodavatel zvolil a z čeho krajský úřad tedy při vypořádání připomínek ČIŽP vycházel.

K tomuto bodu odvolání ministerstvo uvádí, že vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že vyjádřením ČIŽP není krajský úřad přímo vázán, ale krajský úřad se měl s připomínkami ČIŽP přezkoumatelným způsobem vypořádat. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však není přezkoumatelným způsobem zřejmé, z jakých podkladů předložených dodavatelem ekologizačních opatření při svém rozhodování krajský úřad vycházel a jak bylo stanovisko ČIŽP krajským úřadem v řízení o změně integrovaného povolení zohledněno.

Během správního řízení byly do spisu doplněny nové podklady od provozovatele zařízení a také od spolku FBS a spolku Greenpeace.

Vzhledem k tomu, že odvolací orgán napadené rozhodnutí ruší a vrací k novému projednání, tak se odvolací orgán těmito podklady opatřenými v průběhu odvolacího řízení podrobněji nezabýval a poskytuje je prvoinstančnímu orgánu k využití v dalším řízení o žádosti.

Tyto podklady budou spolu se spisovým materiálem předány krajskému úřadu a krajský úřad by měl z těchto podkladů v pokračujícím řízení také vycházet.

Za situace, kdy je prvoinstanční usnesení rušeno a věc je prvoinstančnímu orgánu vrácena k novému rozhodnutí dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu platí, že v odůvodnění rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, kterým má být prvoinstanční orgán vázán.

Ministerstvo po prostudování napadeného rozhodnutí s ohledem na postup odvolacího orgánu předpokládaný § 89 odst. 2 správního řádu z moci úřední zjistilo další, níže popsané nedostatky napadeného rozhodnutí:

Ve výroku napadeného rozhodnutí je chybně uveden § 19a odst. 2 zákona o integrované prevenci, dle kterého byla změna posouzena. Odvolací orgán, při prověřování souvisejícího spisového materiálu zjistil, že žádost o změnu integrovaného povolení ve formě žádosti o výjimku dle ust. § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, podal sám provozovatel zařízení, proto měl krajský úřad do výroku napadeného rozhodnutí uvést ust. § 19a odst. 6 zákona integrované prevenci.

Dále po přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolací orgán zjistil, že krajský úřad do výroku napadeného rozhodnutí uvedl, že změna č. 41 integrovaného povolení se vydává na dobu neurčitou. Tato věta, však způsobuje vnitřní rozpornost výroku napadeného rozhodnutí, jelikož ve výroku 1) napadeného rozhodnutí je platnost výjimky z emisního limitu časově omezena a stanovena do 30. 4. 2027. Důvody, proč tak prvoinstanční orgán učinil nejsou odvolacímu orgánu známy, resp. z odůvodnění napadeného rozhodnutí k nim nelze zjistit podrobnosti.

Dále se odvolací orgán vyjadřuje k výroku 2) napadeného rozhodnutí, kdy krajský úřad do kapitoly 5. Podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka, zvířat a ochranu životního prostředí, zejména ochranu ovzduší, půdy, lesa, podzemních a povrchových vod, přírody a krajiny vložil podmínku č. 5.3.2. týkající se měření emisí hluku.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolací orgán zjistil, že tato nově vložená podmínka integrovaného povolení vůbec nebyla ze strany krajského úřadu nijak odůvodněna.

Další vadu napadeného rozhodnutí spatřuje odvolací orgán v tom, že krajský úřad do odůvodnění rozhodnutí uvedl pouze obecné informace. Podklady, které byly předloženy provozovatelem zařízení shledal prvoinstanční orgán dostatečnými a od provozovatele zařízení převzal co navrhl, aniž by se jimi dále zabýval. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak nedostatečné, kdy krajský úřad v napadeném rozhodnutí neprokázal, jaké důvody vedly krajský úřad k tomu, aby stanovil mírnější emisní limity, jak umožňuje § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci.

Krajský úřad znovu přezkoumá žádost provozovatele zařízení a podklady doplněné v průběhu odvolacího řízení. Pokud bude krajský úřad potřebovat od provozovatele zařízení vysvětlení, resp. doplnění k odstranění výše uvedených nedostatků, vyzve opět provozovatele zařízení k doplnění žádosti a jejích podkladů.

Žádost provozovatele zařízení bude znovu posouzena, kdy krajský úřad znovu zváží a posoudí vyšší emisního limitu pro Hg a také dobu trvání výjimky z úrovně emisí spojené se závěry o BAT. Prvoinstanční orgán se dostatečně a přezkoumatelným způsobem se vypořádá se všemi námitkami účastníků řízení.

Krajský úřad stanoví emisní limit Hg na základě bezpečně zjištěného stávajícího stavu.

Prvoinstanční orgán stanoví časový harmonogram tak, aby provozovatel zařízení na jednotlivých elektrárenských blocích co nejdříve plnil emisní limit pro Hg podle závěrů o BAT.

Jelikož výše vytýkané nedostatky nelze zhojit v odvolacím řízení, přistoupilo ministerstvo ke zrušení celého napadeného rozhodnutí a vrácení věci primoinstančnímu orgánu k novému projednání.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl odvolací orgán tak, jak je ve výroku uvedeno.

V souladu s ustanovením § 69 odst. 2 správního řádu je v písemném vyhotovení rozhodnutí nutno uvést všechny účastníky řízení. Okruh účastníků řízení je: Elektrárna Počeradý, a.s., Frank Bold Society, z.s., Hnutí DUHA – Friends of the Earth Czech Republic, Greenpeace Česká republika, z.s., Zdraví pro Most, MY Litvínov, z.s., Obec Výškov, Obec Blažim, Obec Volevčice, Obec Polerady a Ústecký kraj.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Jaroslav Vacek
ředitel odboru výkonu státní správy II
podepsáno elektronicky

Rozdělovník

Účastníci řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu:

Elektrárna Počerady, a.s., IDDS: gzrchhd

Frank Bold Society, z.s., IDDS: 7ftcr74

Hnutí DUHA – Friends of the Earth Czech Republic, IDDS: 5hjwu56

Greenpeace Česká republika, z.s., IDDS: 7a6nyet

Zdraví pro Most, IDDS: umavxt3

Další účastníci řízení:

Obec Výškov, IDDS: hfkaqsy

Obec Blažim, IDDS: 8uubm8b

Obec Volevčice, IDDS: tksbpzp

Obec Polerady, IDDS: njkarvc

Ústecký kraj, IDDS: t9zbsva

MY Litvínov, z.s., IDDS: ib2ckdk

Obdrží na vědomí po nabytí právní moci:

Městský úřad Louny, IDDS: gc9bxmk

Česká inspekce životního prostředí, IDDS: c6vdzus

Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje, IDDS: 8p3ai7n

Povodí Ohře, státní podnik, IDDS: 7ptt8gm

Krajský úřad Ústeckého kraje, IDDS: t9zbsva

CENIA, IDDS: wjxibvp

Odbor posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence (interním sdělením)

Vlastní:

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy II (*součást spisu*)